

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1020

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 26 octombrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 454 din 29 iunie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „ <i>stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații</i> ” din cuprinsul art. 169 ¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată acesteia prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a prevederilor art. 169 ² din Legea nr. 263/2010, precum și a dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă	2–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.292. — Ordin al ministrului sănătății, interimar, pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 434/2021 privind aprobarea Planului de măsuri pentru organizarea spitalelor și a unităților de dializă în contextul pandemiei de COVID-19 și a listei spitalelor și unităților de dializă care asigură asistența medicală pentru pacienți, cazuri confirmate și suspecte de COVID-19, conform clasificării spitalelor în 3 niveluri de competență	12
7.929. — Ordin al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență privind instituirea carantinei zonale pentru comuna Brănișca, cu satul aparținător Brănișca, județul Hunedoara	13–15
ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
17.254. — Raport privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului Neamul Românesc cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 27 iunie 2021	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 454**

din 29 iunie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații” din cuprinsul art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată acesteia prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, a prevederilor art. 169² din Legea nr. 263/2010, precum și a dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriază.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) teza finală și ale art. 169² din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gavril Briscan în Dosarul nr. 3.546/97/2018 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.513D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.514D/2019, nr. 2.515D/2019, nr. 2.534D/2019, nr. 2.731D/2019—nr. 2.735D/2019, nr. 2.773D/2019, nr. 2.774D/2019, nr. 3.035D/2019—nr. 3.037D/2019, nr. 3.273D/2019, nr. 3.372D/2019, nr. 3.373D/2019, nr. 3.385D/2019 și nr. 3.387D/2019, având ca obiect excepții asemănătoare cu cea din Dosarul nr. 2.513D/2019, ridicate de Ionel Manolescu, Ilie Pobirci, Ștefan Lajtar, Radu Ciora, Dumitru Turcu, Ioan Riti, Mircea Lazea, Ștefan Stoica, Nicolae Mircea Oprea, Ioan Sachelaru, Gheorghe Cheche, Toader Moldovan, Costel Padurariu, Ion Tiberiu Vorak, Ștefania Costici și Traian Alexandru Filip în dosarele nr. 3.406/97/2018, nr. 3.401/97/2018, nr. 1.945/97/2018, nr. 1.247/97/2018, nr. 2.639/97/2018, nr. 2.939/97/2018, nr. 2.943/97/2018, nr. 391/97/2018, nr. 711/97/2018, nr. 276/97/2018, nr. 392/97/2018, nr. 723/97/2018, nr. 1.138/97/2018, nr. 188/97/2018, nr. 1.658/97/2018 și nr. 2.582/97/2018 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, precum și de Gheorghe Potcovel și de Doina Hrimiuc, Andreea Alina Hrimiuc și Nicolae Bogdan Hrimiuc în dosarele nr. 3.576/97/2018 și nr. 1.948/97/2018 ale Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu această măsură.

6. Curtea, având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea

dosarelor nr. 2.514D/2019, nr. 2.515D/2019, nr. 2.534D/2019, nr. 2.731D/2019—nr. 2.735D/2019, nr. 2.773D/2019, nr. 2.774D/2019, nr. 3.035D/2019—nr. 3.037D/2019, nr. 3.273D/2019, nr. 3.372D/2019, nr. 3.373D/2019, nr. 3.385D/2019 și nr. 3.387D/2019 la Dosarul nr. 2.513D/2019, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care invocă jurisprudența Curții cu referire la art. 169¹ din Legea nr. 263/2010, respectiv deciziile nr. 16 din 14 ianuarie 2021 și nr. 17 din 14 ianuarie 2021. Cu referire la pretinsa neconstituționalitate a art. 169² din aceeași lege arată că nu instituie un paralelism legislativ cu cele ale art. 169¹ din aceeași lege, deoarece acordă atât majorarea punctajului, cât și stagiul de cotizare cu durată redusă. Prevederile art. 169² din Legea nr. 263/2010 nu sunt retroactive și nu încalcă nici art. 44 din Constituție, în acest sens pronunțându-se, de altfel, și Curtea Constituțională prin deciziile nr. 169 din 9 martie 2021 și nr. 230 din 6 aprilie 2021. De asemenea, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, având în vedere că dă expresie prevederilor constituționale care consacră dreptul instanței supreme de a asigura aplicarea unitară a legilor pe teritoriul întregii țări.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin încheierile din 5 septembrie 2019, 17 octombrie 2019, 20 noiembrie 2019 și 4 decembrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 3.546/97/2018, nr. 3.406/97/2018, nr. 3.401/97/2018, nr. 1.945/97/2018, nr. 1.247/97/2018, nr. 2.639/97/2018, nr. 2.939/97/2018, nr. 2.943/97/2018, nr. 391/97/2018 și nr. 711/97/2018, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) teza finală și ale art. 169² din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Gavril Briscan, Ionel Manolescu, Ilie Pobirci, Ștefan Lajtar, Radu Ciora, Dumitru Turcu, Ioan Riti, Mircea Lazea, Ștefan Stoica și Nicolae Mircea Oprea și face obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 2.513D/2019, nr. 2.514D/2019, nr. 2.515D/2019, nr. 3.035D/2019, nr. 3.036D/2019, nr. 3.037D/2019, nr. 3.372D/2019, nr. 3.373D/2019, nr. 3.385D/2019 și nr. 3.387D/2019.

9. Prin Încheierea din 3 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.576/97/2018, **Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de

Gheorghe Potcovel și face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.534D/2019.

10. Prin încheierile din 26 septembrie 2019 și 10 octombrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 276/97/2018, nr. 392/97/2018, nr. 723/97/2018, nr. 1.138/97/2018, nr. 188/97/2018, nr. 1.658/97/2018 și nr. 2.582/97/2018, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Ioan Sachelaru, Gheorghe Cheche, Toader Moldovan, Costel Padurariu, Ion Tiberiu Vorak, Ștefania Costici și Traian Alexandru Filip și face obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 2.731D/2019, nr. 2.732D/2019, nr. 2.733D/2019, nr. 2.734D/2019, nr. 2.735D/2019, nr. 2.773D/2019 și nr. 2.774D/2019.

11. Prin Încheierea din 5 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 1.948/97/2018, **Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010, precum și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Doina Hrimiuc, Andreea Alina Hrimiuc și Nicolae Bogdan Hrimiuc și face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.273D/2019.

12. Excepția a fost ridicată în cauze având ca obiect soluționarea cererilor de recalculare a pensiei în considerarea prevederilor legale criticate.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că sintagma „stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații”** din cuprinsul art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010, în interpretarea dată acesteia prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de instanța supremă, încalcă art. 1 alin. (5) din Constituție. Se arată astfel că, deoarece prevederile criticate nu sunt clare, nu pot să fie respectate, în acest fel fiind încălcat art. 1 alin. (5) din Constituție. Din cauza faptului că prevederile criticate nu sunt clare în ceea ce privește durata stagiului complet de cotizare de care se va ține seama la recalcularea pensiilor în vederea majorării punctajelor anuale, instanța supremă a fost sesizată cu soluționarea chestiunii de drept soluționate prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018.

14. Autorii excepției precizează că toate pensiile vizate de recalculare prevăzută de art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010 au particularități pronunțate, fiind necesar ca instanța supremă să clarifice durata stagiului complet de cotizare pentru fiecare pensie în parte. Aceste pensii se află „sub imperiul unei succesiuni de legi și decizii ale instanței supreme în ceea ce privește stagiul complet de cotizare”. Autorii conchid că, prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, instanța supremă nu a lămurit chestiunea duratei stagiului complet de cotizare de care se va ține seama la recalcularea pensiilor prevăzută de art. 169¹ din Legea nr. 263/2010.

15. În ceea ce privește critica raportată la art. 15 alin. (2) teza întâi din Constituție se arată că, din înțelesul dat sintagmei criticate de art. 134 alin. (8) din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice a fost introdus de Hotărârea Guvernului nr. 291/2017, din conținutul notei de fundamentare a acesteia, precum și din art. 56—59 din Legea nr. 263/2010, în forma acestora în vigoare la data de 1 ianuarie 2016, rezultă că intenția legiuitorului a fost de a recunoaște stagiul complet de cotizare avut în vedere atât la stabilirea inițială a drepturilor la pensie, cât și la recalculările ulterioare, dar și cel aflat în plată la 1 ianuarie 2016 sau la data formulării unei cereri de recalculare a pensiei în baza art. 169¹ din Legea nr. 263/2010. Chiar dacă pensionarii au lucrat în condiții de muncă identice, respectiv grupa I/condiții speciale, cu cei pensionați în temeiul Legii nr. 263/2010 — legea nouă, aceasta nu se poate aplica efectelor viitoare ale situațiilor

juridice născute anterior intrării sale în vigoare decât în situațiile expres prevăzute de art. 6 alin. (6) din Codul civil, ceea ce nu este cazul în speță. Interpretarea instanței supreme a sintagmei criticate, întrucât face posibilă scăderea pensiei, este retroactivă, contrară teoriei drepturilor câștigate [expres prevăzute de art. 169¹ alin. (4) din Legea nr. 263/2010], precum și voinței legiuitorului de a crește pensiile, și nu de a le reduce sau menține cuantumul. În plus, beneficiarii creșterii punctajului de pensie prevăzute de Legea nr. 192/2015 sunt dezavantajați și pentru că, suma punctajelor anuale realizate în perioada de cotizare împărțindu-se la un numitor comun mai mare, diferența dintre vechimea efectiv realizată de aceștia până la durata stagiului complet de cotizare de care se va ține seama la recalculare nu reprezintă perioadă contributivă. De asemenea, adoptarea Legii nr. 155/2016 face dovada faptului că stagiul complet de cotizare aplicabil în cazul oricărei recalculări a pensiei este cel corespunzător situației fiecărui asigurat, respectiv condițiilor în care au realizat stagiul de cotizare.

16. Autorii invocă în susținere și Decizia Curții Constituționale nr. 437 din 29 octombrie 2013, care a constatat neconstituționalitatea unor dispoziții legale care au prevăzut aplicarea unui indice de corecție unor drepturi la pensie deschise anterior intrării lor în vigoare, dar și Decizia Curții Constituționale nr. 830 din 8 iulie 2008. Autorii consideră că din jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 57 din 26 ianuarie 2006, a instanței supreme, respectiv Decizia nr. 11 din 25 mai 2015, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, a instanțelor naționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului se decelează regula că la recalcularea pensiilor se va ține seama de durata stagiului de cotizare prevăzută de legea în vigoare la data deschiderii acestora, pe deplin aplicabilă și în cazul recalculării prevăzute de Legea nr. 192/2015. În mod concret, în cazul autorilor excepției, cu titlu de acte normative în temeiul cărora s-au deschis drepturile la pensie, sunt indicate Legea nr. 3/1977 și Legea nr. 19/2000, a căror suveranitate este încălcată prin prevederile criticate.

17. În ceea ce privește critica raportată la art. 16 alin. (1) din Constituție se arată că prevederile criticate creează discriminare între pensionari care se află în aceeași situație. Astfel, pensia tuturor persoanelor prevăzute de art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 192/2015, era calculată sau, după caz, recalculată prin luarea în considerare a duratei stagiului complet de cotizare potrivit principiului *tempus regit actum*, cu alte cuvinte, potrivit legii care stabilește durata stagiului complet de cotizare în vigoare la data la care sunt îndeplinite condițiile legale de pensionare. Prin aplicarea acestui principiu, stagiile complete de cotizare de care s-a ținut seama la calculare și, după caz, la recalculare prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 au avut o durată redusă de 20 de ani. Cu toate acestea, dispozițiile criticate, în interpretarea dată prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de instanța supremă, stabilesc că, la recalcularea pensiei potrivit Legii nr. 192/2015, legea referitoare la stagiul complet de cotizare care va fi avută în vedere este cea în vigoare la data acestei recalculări, respectiv Legea nr. 263/2010.

18. Autorii semnaleză că discriminarea nu rezultă din temeiul legal al pensionării, respectiv Legea nr. 3/1977, Legea nr. 19/2000 sau Legea nr. 263/2010, ci din condițiile efective de lucru. Prin urmare, este discriminatoriu un tratament diferit aplicat la data pensionării, care nu ține seama de aceste condiții. Creșterea vârstelor de pensionare și mai ales a stagiilor de cotizare necesare pentru deschiderea dreptului la pensie a creat diferențe majore între persoane care au lucrat totuși în aceleași condiții și în aceeași perioadă. Astfel, aceste măsuri i-au dezavantajat foarte mult pe cei care s-au pensionat în aceste noi condiții, pensia lor diminuându-se constant. Abia în 2013 s-au

aplicat prevederile art. 170 din Legea nr. 263/2010 menite să atenueze aceste efecte.

19. În susținere se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 681 din 13 noiembrie 2014, paragraful 25, precum și hotărârile pronunțate în cauzele *Gaygusuz împotriva Austriei și Stubbings și alții împotriva Regatului Unit* de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. De asemenea, se arată că dacă s-ar accepta cele reținute de instanța supremă în paragraful 74 al Deciziei nr. 69 din 15 octombrie 2018, atunci existența art. 100, raportat la art. 169¹ din Legea nr. 263/2010, face incert scopul reglementării, lipsește de sens norma juridică și creează confuzie în aplicarea și interpretarea legii.

20. De asemenea, se arată că, potrivit Legii nr. 19/2000, în cazul celor care au lucrat cel puțin 20 de ani în subteran, stagiul complet de cotizare este de 20 de ani, o astfel de prevedere fiind întru totul justificată de faptul că înșeși viața și sănătatea au fost puse în pericol. Din acest motiv, înlocuirea stagiului complet de cotizare cu această durată cu stagiul complet de cotizare cu durată de 30 de ani, realizată prin Hotărârea Guvernului nr. 291/2017, este de natură să creeze noi discriminări, contrar art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, câtă vreme persoane care, deși au lucrat în aceleași condiții, vor beneficia de condiții mai favorabile la pensionare, după 1 ianuarie 2011. Se încalcă și dreptul de proprietate privată, garantat de Primul Protocol adițional la Convenție.

21. Se mai arată că Legea nr. 263/2010 a prevăzut același tratament pentru cei care au lucrat în grupa I, grupa a II-a sau condiții speciale/deosebite, indiferent de momentul pensionării. Se apreciază că în acest sens este și Decizia Curții Constituționale nr. 542 din 15 octombrie 2014, paragraful 21. În plus, în paragraful 25 al acesteia se justifică diferența de tratament al pensionarilor care au lucrat în condiții speciale, arătându-se că cei pensionați după 1 ianuarie 2011 sunt dezavantajați față de cei pensionați anterior acestei date.

22. În continuare, autorii excepției susțin că persoanele care au lucrat în condiții speciale și s-au pensionat după 1 ianuarie 2011 au o pensie mai mare decât cei care s-au pensionat anterior acestei date, deoarece beneficiază de următoarele avantaje suplimentare: (i) majorarea cu 50% a punctajului pentru condiții speciale, conform art. 100 lit. b) din Legea nr. 263/2010; (ii) utilizarea unui indice de corecție, în temeiul art. 170 din Legea nr. 263/2010, care majorează punctajul celui pensionat după 1 ianuarie 2011; și (iii) la stabilirea punctajului mediu anual se ia în calcul un stagiul de cotizare de 20 de ani. În schimb, cei pensionați sub regimul Legii nr. 3/1977 și al Legii nr. 19/2000 nu beneficiază de indicii de corecție, iar la valorificarea majorării punctajului cu 50% s-a valorificat un stagiul de cotizare de 30 de ani, și nu de 20 de ani. Cei pensionați înainte de 1 ianuarie 2011 se află în aceeași situație ca persoanele care beneficiază de drepturile prevăzute la art. 100 din Legea nr. 263/2010, respectiv: (i) sunt asigurații care au plătit cea mai mare contribuție de asigurări sociale; (ii) sunt pensionari; (iii) au lucrat în condiții speciale/grupa I; (iv) stagiul complet de cotizare și vârsta standard de pensionare li se aplică în mod identic, potrivit anexelor nr. 3 și 5 la Legea nr. 263/2010 care reglementează în mod similar cu anexa nr. 3 la Legea nr. 19/2000 eșalonarea acestora.

23. Potrivit autorilor, Curtea Constituțională a stabilit că legea nouă trebuie să respecte suveranitatea legii anterioare, toate persoanele care au lucrat în condiții speciale sau/și deosebite trebuind să beneficieze fără discriminări de drepturile dobândite anterior Legii nr. 263/2010. Deși recalcularea pensiilor și egalizarea cuantumului acestora cu cel al pensiilor deschise sub regimul Legii nr. 263/2010 presupun un efort financiar mare pentru stat, nu este permisă discriminarea cetățenilor care au desfășurat aceleași activități și în aceleași condiții de muncă,

atât timp cât singura diferență constă în vârstă și data pensionării. Sistemul public de pensii este un sistem de tip redistributiv bazat pe solidaritatea intergenerațională, așa încât veniturile obținute din contribuțiile generației active sunt utilizate pentru plata pensiilor. Acest sistem se bazează pe principiile contributivității și egalității de tratament al beneficiarilor de prestații sociale.

24. Se mai arată că Guvernul trebuie să asigure un trai decent tuturor pensionarilor din sistemul public de pensii, fără discriminare, iar tratamentul diferențiat al celor aflați în aceeași situație nu are justificare obiectivă, este lipsit de proporționalitate, depășindu-se marja largă de apreciere a statului. În susținere sunt amintite prevederile din Convenție privind interzicerea discriminării, precum și hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului care dezvoltă respectivele prevederi.

25. Potrivit autorilor, efectele juridice atașate desfășurării de activități în condiții speciale de muncă în perioada de aplicare a unei anumite legi trebuie să se mențină și după ce aceasta nu mai este în vigoare, cu atât mai mult cu cât *condițiile speciale de muncă* sunt ocrotite de art. 41 alin. (2) din Codul muncii. În caz contrar, reglementarea unui regim distinct pentru condiții speciale de muncă devine iluzorie, formală.

26. Mai departe, autorii excepției apreciază că, întrucât prevederile criticate nu sunt clare, suplă și previzibile, se îngrădește accesul la justiție, contrar art. 21 alin. (1) din Constituție. De asemenea, susțin că se încalcă principiul securității juridice, deoarece, pentru a fi respectată, legea trebuie să fie cunoscută, iar pentru aceasta este nevoie ca ea să fie suficient de precisă și previzibilă.

27. În ceea ce privește art. 21 alin. (3) din Constituție se susține că dreptul la un proces echitabil garantat de acest text implică acordarea majorării de punctaj prevăzute de art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010, precum și păstrarea dreptului câștigat, respectiv stagiul complet de cotizare de 20 de ani existent la 31 decembrie 2015, potrivit art. 77, art. 43 și art. 20 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 19/2000 și Deciziei nr. 11 din 25 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii.

28. Se încalcă și art. 41 din Constituție, deoarece interpretarea instanței supreme criticate face posibilă ideea periculoasă că legiuitorul poate oricând să afecteze în sens negativ dreptul la pensie obținut pe baza unei legi anterioare sau chiar în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive, prin eliminarea unor beneficii, de exemplu, stagiul de cotizare de 20 de ani. Aceste beneficii nu sunt nimic altceva decât transpunerea efectivă a garanțiilor oferite de art. 41 alin. (2) din Constituție celor care au lucrat în condiții deosebite/speciale și care au fost acordate tocmai în considerarea circumstanțelor excepționale ale desfășurării unei astfel de activități.

29. În continuare, autorii subliniază că, având în vedere lipsa de claritate și precizie a art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010, se încalcă și art. 44 alin. (1), alin. (2) teza întâi, alin. (3) și (8) din Constituție. Astfel, stagiul complet de cotizare de 20 de ani este element substanțial al punctajului mediu anual, deoarece intră în calculul acestuia, potrivit art. 77 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 și art. 95 din Legea nr. 263/2010. Prin stabilirea dreptului la pensie și a unui punctaj mediu anual determinat precis, autorii consideră că au dobândit un drept de proprietate având ca obiect o anumită pensie pentru limită de vârstă. Retragerea elementului de calcul constând din stagiul complet de cotizare de 20 de ani echivalează (i) cu încălcarea dreptului la garanția pensiei care a fost stabilită inițial prin lege și (ii) cu o expropriere inutilă, nedreaptă, neprevăzută de lege și fără despăgubire. Pensia este un bun dobândit pe bază de lege. În susținere sunt invocate considerente din Decizia Curții Constituționale nr. 874 din 25 iunie 2010 cu privire la natura

dreptului la pensie, caracterul fundamental al acestuia și limitele acțiunii statale în această materie.

30. Autorii susțin că este încălcat și art. 47 din Constituție. În acest sens sunt citate pe larg considerente ale Deciziei Curții Constituționale nr. 874 din 25 iunie 2010.

31. Se încalcă art. 53 din Constituție, deoarece niciuna dintre situațiile indicate de acesta nu se regăsește în cauză. Din acest motiv nu se justifică anularea unui drept dobândit în mod legal, prin luarea în considerare a unui stagiou complet de cotizare de 20 de ani.

32. Autorii apreciază mai departe că este încălcat art. 108 alin. (2) din Constituție, întrucât conținutul art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 a fost modificat, contrar normelor de tehnică legislativă, printr-un act juridic inferior — respectiv prin Hotărârea Guvernului nr. 291/2017.

33. De asemenea, autorii consideră că se încalcă și art. 129 și art. 148 alin. (2) din Constituție. Aceasta, mai întâi, pentru că nu este posibilă formularea unei căi de atac care să conțină motivele de nelegalitate sau netemeinicie a hotărârii. De asemenea, este blocat dreptul la un recurs efectiv în dreptul român, drept consacrat de art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, lipsind un remediu efectiv în dreptul intern în desfășurarea procedurilor pentru căile de atac. Art. 129 din Constituție se încalcă și pentru că se face trimitere la hotărâri judecătorești al căror obiect nu este conturat și nu pot fi supuse căilor de atac, iar Codul de procedură civilă sancționează cu nulitatea lipsa obiectului acțiunii.

34. Cu privire la pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 169² din Legea nr. 263/2010 se susține că acestea contravin din aceleași motive aceluiași norme constituționale invocate și în sensul neconstituționalității art. 169¹ alin. (3), cu precizarea că, suplimentar, încalcă și art. 15 alin. (2) și art. 78 din Constituție.

35. Astfel, se susține că prevederile art. 169² din Legea nr. 263/2010 sunt lipsite de predictibilitate, claritate și precizie, deoarece, fiind adoptate în aplicarea art. 169¹ din aceeași lege, nu conțin nicio majorare de puncte, ci reprezintă un paralelism legislativ, contrar art. 16 din Legea nr. 24/2000. Totodată, nu se poate înțelege rațiunea acestei reglementări distincte, în condițiile în care art. 116 din aceeași lege conține norme precise. Mai mult, art. 169² se adresează exclusiv destinatarilor normei cuprinse la art. 169¹, fără însă să îl modifice sau să îl abroge, iar beneficiul recalculării pe care acest text îl reglementează s-a dispus după epuizarea perioadei de aplicare a creșterii punctajelor anuale (1 ianuarie 2016—31 decembrie 2017). Totodată, nu se înțelege ce se întâmplă cu ceilalți pensionari cărora nu li s-a aplicat în prealabil art. 169¹, dispozițiile art. 169² având un evident caracter contradictoriu față de cele ale art. 169¹.

36. La fel ca în cazul art. 169¹ alin. (3), nici din cuprinsul art. 169² nu se înțelege ce lege este avută în vedere în sintagma „potrivit legii”, în sensul că nu se poate determina cu precizie care stagi complete de cotizare sunt avute practic în vedere, prin raportare la Legea nr. 19/2000 sau prin raportare la care dintre formele modificate succesiv ale Legii nr. 263/2010. Totodată, aceleași dispoziții lasă la voia întâmplării momentul care trebuie luat în considerare la alegerea stagiului complet de cotizare aplicabil, fără a se putea cunoaște dacă acesta este cel al stabilirii drepturilor de pensie sau cel al recalculării pensiilor. În plus, sunt ignorate total condițiile deosebite de muncă și grupa a II-a de muncă, la care fac referire art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010 și Decizia nr. 11 din 25 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii.

37. Cât privește, în particular, încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție se susține că art. 169² alin. (3) și (4) din Legea

nr. 263/2010 contravine principiului neretroactivității legii civile, deoarece dispune noi termene de aplicare a art. 169¹, fără a abroga data dispusă de acesta, și limitează aplicabilitatea aceluiași text la persoanele cărora li s-au emis decizii de recalculare prin acordarea creșterilor de punctaje anuale cu 50%, respectiv cu 25%, după caz.

38. În sfârșit, art. 169² alin. (4) din Legea nr. 263/2010 contravine art. 78 din Constituție în ceea ce privește data intrării în vigoare a art. 169¹ din aceeași lege, textul criticat menținând două date de intrare în vigoare a recalculării pensiilor persoanelor ce intră sub incidența art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010.

39. Cu referire la excepția de neconstituționalitate a art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.534D/2019 se susține, în esență, că, nefiind definită „chestiunea de drept” la care face referire art. 521 din Codul de procedură civilă, instanțele judecătorești pot adresa Înaltei Curți de Casație și Justiție orice întrebare cu caracter de generalitate, iar dezlegarea dată de instanța supremă devine obligatorie în cauza respectivă, precum și în alte procese. În opinia autorului excepției, aceste lămuriri obligatorii încalcă prevederile constituționale referitoare la statul de drept, drepturile cetățenilor și dreptatea garantate de art. 1 alin. (3) din Constituție.

40. Se mai susține că procesele sunt concrete, personale și cu caracteristici proprii fiecărui petent ce se adresează justiției, iar dacă Înalta Curte de Casație și Justiție, ca instanță supremă, aduce lămuriri obligatorii pentru dezlegarea „problemelor de drept” și acestea primesc caracter obligatoriu în soluționarea unui proces, se încalcă obligativitatea respectării legii, consacrată prin art. 1 alin. (5) din Constituție. În același mod, dat fiind faptul că justiția se realizează prin intermediul instanțelor judecătorești, potrivit competențelor acestora, posibilitatea solicitării de lămuriri în chestiuni de drept ce devin obligatorii pentru instanțele de judecată poate duce la încălcarea accesului la justiție pentru apărarea drepturilor și libertăților, garantat de art. 21 din Constituție, prin pierderea încrederii într-o justiție independentă. De asemenea, în același mod se aduc încălcări independenței judecătorilor și supunerii acestora doar față de lege, apărute de art. 124 alin. (3) din Constituție, supunându-i unor interpretări aleatorii, date în afara procesului, precum și imparțialității și egalității justiției pentru toți cetățenii. Se mai arată că noțiunea de „chestiune nouă” nu se definește prin lege, astfel încât se poate susține că poate fi nouă orice normă juridică, dar și o idee susținută de doctrină.

41. În ceea ce privește interpretarea unitară de către Înalta Curte de Casație și Justiție se arată că această procedură este prevăzută de art. 126 din Constituție pentru legi, iar nu pentru chestiuni de drept, iar prevederile legale criticate limitează dreptul de apreciere al judecătorului asupra fondului cauzei, astfel încât, în acest mod, instanța supremă realizează o imixtiune în judecarea proceselor de către celelalte instanțe judecătorești. În susținerea celor de mai sus se invocă Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

42. Se mai susține, în esență, că textele de lege criticate trebuie să asigure aplicabilitatea legii, iar nu ambiguitatea ei, respectiv obligarea judecătorilor de a se supune unor interpretări limitative și obligatorii, pronunțate de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin interpretările date unor texte de lege, sintagme, chestiuni de drept ori întrebări prejudiciale. Se arată că în acest mod se încalcă art. 1 din Constituție, prin imixtiunea pe care instanța supremă o realizează în judecarea cauzelor, în speță având ca obiect recalcularea pensiilor. Se mai precizează

În acest sens că pensiile sunt un segment juridico-social care impune o specializare strictă a completurilor de judecată, iar interpretările date de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unor dosare ce au ca obiect pensiile sunt limitate și nu pot fi aplicate unor categorii de persoane care au drepturile la pensie deja stabilite, în temeiul unor acte normative ce au operat în timp și spațiu și ale căror efecte se prelungesc pe perioada vieții beneficiarului, cât timp instanța supremă nu judecă litigiile legate de drepturile la pensie în nicio cale de atac. Se mai susține că independența justiției și a judecătorilor nu este nici scop în sine, nici suficientă pentru realizarea actului de justiție în mod echitabil, fiind nevoie și de imparțialitate, ce presupune, pe de o parte, ca activitatea de judecată să se desfășoare în mod obiectiv, iar, pe de altă parte, ca autoritățile cărora le revine această sarcină să fie neutre. Se mai arată că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că drepturile protejate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt drepturi teoretice sau provizorii, ci drepturi concrete și efective, iar dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă toate cererile și observațiile părților sunt examinate conform normelor de procedură de către un tribunal specializat, independent și care se supune numai legii. Se mai invocă, în susținerea excepției, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, citându-se în acest sens cauzele *Gaygusuz împotriva Austriei*, 1996, și *Stubbings și alții împotriva Regatului Unit*, 1996.

43. În acest context se critică cele statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018 privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, apreciind că stagiul complet de cotizare prevăzut de lege nu se confundă cu stagiul de cotizare, fiind noțiuni complet diferite.

44. **Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

45. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția I civilă** apreciază că excepția privind art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă este neîntemeiată, arătând că prevederea legală criticată nu aduce atingere independenței justiției și este în consonanță cu celelalte dispoziții constituționale invocate, iar cea care privește prevederile criticate din Legea nr. 263/2010 este inadmisibilă, întrucât vizează interpretarea și aplicarea legii, ce revin instanțelor judecătorești.

46. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

47. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

48. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

49. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, astfel cum a fost formulat, prevederile art. 169¹ alin. (3) și art. 169² din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, precum și ale art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Din analiza motivării excepției, Curtea reține

că obiectul excepției îl reprezintă sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” din cuprinsul art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, în interpretarea dată acesteia prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1037 din 6 decembrie 2018, prevederile art. 169² din Legea nr. 263/2010, precum și prevederile art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. Aceste dispoziții au următorul cuprins:

— Art. 169¹ alin. (3): „*În cazul persoanelor prevăzute la alin. (2), la numărul total de puncte realizate de acestea până la data prezentei recalculării se adaugă numărul de puncte corespunzător majorării rezultate în urma aplicării prevederilor alin. (1), la determinarea punctajului mediu anual utilizându-se stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații.*”

— Art. 169²: „*(1) Pensionarii sistemului public de pensii cărora li s-au aplicat prevederile art. 169¹ beneficiază de recalcularea pensiei cu utilizarea, la determinarea punctajului mediu anual, a stagiilor complete de cotizare avute în vedere, potrivit legii sau a unor hotărâri judecătorești, la stabilirea/recalcularea pensiei aflate în plată sau, după caz, convenite la data de 31 decembrie 2015.*

(2) În situația în care, în urma aplicării prevederilor alin. (1), rezultă un punctaj mediu anual mai mic decât punctajul mediu anual aflat în plată, se menține punctajul mediu anual și cuantumul aferent aflat în plată sau convenit la data recalculării.

(3) Recalcularea prevăzută la alin. (1) se efectuează din oficiu, în termen de 12 luni, calculat de la data de 1 octombrie 2018.

(4) Drepturile de pensie recalculate potrivit alin. (1) se cuvin de la data de 1 octombrie 2018.”

— Art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă: „*(3) Dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanța care a solicitat dezlegarea de la data pronunțării deciziei, iar pentru celelalte instanțe, de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.*”

50. Potrivit soluției instanței supreme criticate, sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” se referă la legea în vigoare la data recalculării pensiei prin acordarea majorării de punctaj, respectiv la Legea nr. 263/2010.

51. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii arată că dispozițiile criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la supremația legii, ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 41 privind protecția socială a muncii, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată, ale art. 47 privind nivelul de trai decent și dreptul la pensie, ale art. 53 privind condițiile pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 78 privind intrarea în vigoare a legilor, ale art. 108 alin. (2) privind hotărârile Guvernului, ale art. 129 privind folosirea căilor de atac și ale art. 148 alin. (2) privind prioritatea de aplicare a dreptului UE cu caracter obligatoriu față de legile interne.

52. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile criticate au mai fost analizate prin deciziile nr. 17 din 14 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 20 mai 2021, nr. 42 din 19 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 27 mai 2021, nr. 160 din 4 martie 2021,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 12 mai 2021, și nr. 296 din 6 mai 2021*), nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, în raport cu critici de neconstituționalitate similare celor formulate în cauza de față.

53. Cu referire la critica formulată din perspectiva încălcării art. 1 alin. (5) din Constituție, Curtea a constatat că art. 169¹ din Legea nr. 263/2010, în interpretarea dată de instanța supremă, oferă suficiente indicații pentru a se stabili care este durata stagiului complet de cotizare de care se va ține seama în cazul valorificării beneficiului creșterii punctajului anual în cazul pensiilor stabilite în temeiul Legii nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială. Astfel, cei pensionați în baza Legii nr. 3/1977 prin luarea în considerare a unui stagiou complet de cotizare fără durată redusă au beneficiat de creșterea punctajului în intervalul 3 noiembrie 2008—31 decembrie 2015 și, ca atare, sunt excluși de la recalcularea prevăzută de art. 169¹ din Legea nr. 263/2010. În schimb, cei pensionați în baza Legii nr. 3/1977 prin luarea în considerare a unui stagiou complet de cotizare cu durată redusă nu au beneficiat din acest motiv de creșterea punctajului în intervalul 3 noiembrie 2008—31 decembrie 2015. Doar această din urmă categorie va beneficia de creșterea punctajului anual prevăzută de art. 169¹ din Legea nr. 263/2010, dar cu luarea în considerare a unui stagiou complet de cotizare cu durată prevăzută de legea în vigoare la data recalculării, respectiv Legea nr. 263/2010. Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de instanța supremă, a stabilit în mod clar că recalcularea în baza art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 se va realiza prin luarea în considerare a stagiului complet de cotizare prevăzut de dispozițiile relevante din Legea nr. 263/2010, excluzând orice altă posibilitate, inclusiv cea menționată de către autorii excepției, respectiv a unui stagiou complet de cotizare de 20 de ani.

54. În ceea ce privește criticile formulate din perspectiva art. 15 alin. (2) teza întâi din Constituție, Curtea a reținut, în prealabil, că legiuitorul, prin adoptarea Legii nr. 192/2015 pentru completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 8 iulie 2015, exercitându-și prerogativa suverană și legitimă din punct de vedere constituțional de a conduce politica socială, financiară și bugetară a statului, a decis să ofere unei anumite categorii de pensionari, delimitate în art. 169¹ alin. (1) din Legea nr. 263/2010, beneficiul creșterii punctajului mediu anual, refuzat anterior, în intervalul 3 noiembrie 2008—31 decembrie 2015, din cauza faptului că la pensionare aceste persoane beneficiaseră deja de un stagiou complet de cotizare cu durată redusă. Legiuitorul a decis ca acest beneficiu să fie acordat doar pentru viitor, adică începând cu data de 1 ianuarie 2016. Astfel, potrivit art. 169¹ alin. (6) din Legea nr. 263/2010, „Drepturile de pensie recalculate potrivit alin. (1)—(5) se cuvin și se plătesc începând cu data de 1 ianuarie 2016”. Așa cum legiuitorul nu este ținut de nicio prevedere constituțională să acorde sau să nu acorde beneficii anumitor categorii de pensionari, ci doar ca, în temeiul art. 16 alin. (1) din Constituție, odată ce a decis acordarea beneficiilor, aceasta să se realizeze în mod nediscriminatoriu, nu există nicio constrângere constituțională care să îi impună momentul de la care să acorde beneficiul. Evident, momentul de la care se cuvine beneficiul creșterii punctajului mediu anual prezintă un interes deosebit pentru titularii acestuia, întrucât în funcție de legea aflată în vigoare la acel moment este determinat cuantumul acestor beneficii. În mod corelativ este un element esențial și pentru stat, deoarece afectează în mod nemijlocit cantitatea resurselor pe care le va aloca în acest scop. Or, dacă legiuitorul a optat să ofere creșterea punctajului anual începând cu 1 ianuarie 2016, este cât se poate de firească soluția potrivit căreia legea

(de drept material) care va fi luată în considerare la recalcularea prin care se valorifică respectiva creștere să fie cea în vigoare la data recalculării pensiei, adică 1 ianuarie 2016, așa cum a statuat și instanța supremă în decizia criticată de către autorii prezentei excepții.

55. Curtea a arătat că interpretarea instanței supreme criticată de către autorii excepției nu face posibilă aplicarea retroactivă a normelor criticate. În realitate, autorii excepției nu țin seama de diferența dintre, pe de o parte, norma de drept material care reglementează durata stagiului complet de cotizare și, pe de altă parte, norma care, neavând ea însăși caracter de normă de drept material, stabilește norma de drept material de care se va ține seama la recalcularea pensiilor prevăzută de Legea nr. 192/2015.

56. Curtea a mai reținut că norma de drept material a fost modificată prin Legea nr. 155/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 20 iulie 2016, dispunându-se că „*Stagiul complet de cotizare este de 20 de ani pentru persoanele care au realizat cel puțin 20 de ani în locuri de muncă prevăzute la art. 30 alin. (1) lit. a) din lege [...]*”. De asemenea, Curtea reține că, ulterior acestei modificări a normei de drept material, Guvernul a adoptat Hotărârea nr. 291/2017 pentru completarea art. 134 din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 8 mai 2017. Hotărârea Guvernului nr. 291/2017 a fost adoptată pentru punerea în aplicare a art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 și a dispus, printre altele, că recalcularea pensiilor se va realiza ținându-se seama de Legea nr. 263/2010, în forma în vigoare la data de la care se cuvin drepturile recalculate [a se vedea art. 134 alin. (8) din Normele de aplicare a Legii nr. 263/2010, introdus prin Hotărârea Guvernului nr. 291/2017]. Cu alte cuvinte, în privința autorilor excepției, potrivit acestui act normativ, ar fi trebuit să se țină seama de art. 56 alin. (5) din Legea nr. 263/2010, în vigoare la data de 1 ianuarie 2016, adică de un stagiou de cotizare cu durată de 30 de ani, și nu de 20 de ani, așa cum prevedea acest articol ulterior modificării operate de Legea nr. 155/2016.

57. Curtea, raportându-se la critica autorilor potrivit căreia se încalcă art. 15 alin. (2) teza întâi din Constituție din cauza faptului că, ulterior modificării conținutului legii materiale (operate prin Legea nr. 155/2016), Hotărârea Guvernului nr. 291/2017 „reactivează” legea materială în conținutul său anterior intrării în vigoare a Legii nr. 155/2016, a reținut, în prealabil, că pune în discuție conformitatea cu Constituția a unei hotărâri a Guvernului care, potrivit unei jurisprudențe constante a jurisdicției constituționale, nu poate face obiectul controlului de constituționalitate (a se vedea în acest sens Decizia nr. 474 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 30 octombrie 2014). Chiar și dacă s-ar aprecia că autorii nu pun în discuție, propriu-zis, conformitatea cu Constituția a Hotărârii Guvernului nr. 291/2017, Curtea reține caracterul neîntemeiat al unei astfel de critici, întrucât Legea nr. 192/2015, intrată în vigoare la data de 11 iulie 2015, și-a produs efectele începând cu data de 1 ianuarie 2016. Or, la acea dată erau aplicabile dispozițiile de drept material aplicabile categoriei de pensionari din care fac parte și autorii prezentei excepții și care prevedeau o durată a stagiului complet de cotizare de 30 de ani. Modificarea acestei durate la 20 de ani, de care doresc să se prevaleze autorii excepției, a survenit ulterior, prin Legea nr. 155/2016, intrată în vigoare la data de 23 iulie 2016. Prin urmare, într-o atare situație nu se încalcă art. 15 alin. (2) teza a doua din Constituție.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 296/2021 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 8 iulie 2021.

58. Curtea a observat mai departe că autorii excepției își întemeiază tot pe prevederile art. 15 alin. (2) teza întâi din Constituție critica potrivit căreia interpretarea instanței supreme ignoră intenția reală a legiuitorului, care a fost aceea de a crește cuantumul pensiilor prin Legea nr. 192/2015. Cu privire la acest aspect, Curtea a statuat că întregul conținut normativ al Legii nr. 192/2015 este în consonanță cu intenția anunțată de a repara dezechilibrele cu privire la cuantumul pensiilor acelor pensionari care au lucrat în alte condiții de muncă decât cele normale. Legiuitorul a intenționat ca toți pensionarii care au lucrat în asemenea condiții, indiferent de durata stagiului de cotizare care li s-a luat în considerare la stabilirea pensiilor, să poată, în principiu, valorifica beneficiul creșterii punctajelor anuale. Legiuitorul nu a intenționat să mărească necondiționat pensiile celor care în intervalul 3 noiembrie 2008—31 decembrie 2015 nu beneficiaseră de creșterea punctajelor, mărire asigurată prin valorificarea, la recalculare, atât a stagiilor complete de cotizare cu durată redusă, de care s-a ținut seama la stabilirea pensiilor, așa cum și-ar fi dorit autorii prezentei excepții, cât și a creșterii punctajelor anuale. Curtea a statuat că legiuitorul și-a realizat obiectivul egalizării pensiilor prin acordarea beneficiului creșterii punctajului anual tuturor pensionarilor care au lucrat în alte condiții de muncă decât cele normale.

59. Cu referire la critica potrivit căreia luarea în considerare la recalcularea pensiilor prevăzută de Legea nr. 192/2015 a stagiului complet de cotizare prevăzută de legea în vigoare la această dată, și nu a celui valorificat la data deschiderii acestora, ar înfrânge art. 15 alin. (2) teza întâi din Constituție, Curtea a reținut că o asemenea critică ignoră natura procesului de recalculare prevăzută de Legea nr. 192/2015. Astfel, deși vizează pensii care se află în plată și, ca atare, la prima vedere, ar fi firesc să se țină seama de stagiul de cotizare valorificat la data deschiderii lor, această recalculare, în realitate, nu reprezintă o modificare profundă, de esență, a acestora, așa cum este cazul recalculării dispuse de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat. Din acest motiv aplicarea normei materiale în vigoare la data recalculării nu reprezintă o aplicare retroactivă a acesteia. Mai mult, în cazul în care pensiile recalculate ar avea un cuantum mai mic, titularii acestora le vor primi mai departe în cuantumul anterior recalculării. Cu alte cuvinte, pensia pe care o vor primi ulterior recalculării, care nu a condus la creșterea cuantumului acesteia, valorifică mai departe stagiul complet de cotizare de care s-a ținut seama la data stabilirii ei. În plus, dacă, prin reducere la absurd, s-ar admite că este retroactivă aplicarea normei de drept material în vigoare la data recalculării, atunci ar trebui să se conchidă că aceasta ar fi retroactivă inclusiv în situația în care, ulterior recalculării, cuantumul pensiei va fi mai mare, nu doar în situația în care se află autorii excepției, adică pensia recalculeată este mai mică. Evident, o atare consecință este inacceptabilă, pentru că ar însemna că legiuitorul ar fi împiedicat ca, în exercitarea prerogativei sale de orientare a politicii sociale a statului, să acorde beneficii anumitor categorii de pensionari de la momentul pe care îl socotește oportun. În aceste condiții, Curtea reține netemeinicia și a acestei critici raportate la art. 15 alin. (2) teza întâi din Constituție.

60. Curtea a mai reținut că Decizia nr. 11 din 25 mai 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 522 din 14 iulie 2015, invocată de autori în sprijinul ideii că prevederile criticate retroactivează, pronunțată în soluționarea unor recursuri în

interesul legii, a avut în vedere o situație distinctă de cea vizată de prevederile criticate în cauza de față. Astfel, în aceste decizii, instanța supremă a interpretat prevederi legale care aveau ca obiect un proces de recalculare a unor pensii stabilite anterior, reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005. Spre deosebire însă de recalcularea prevăzută de Legea nr. 192/2015, cea reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 a vizat pensiile provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, care a fost eliminat prin Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, și a avut ca menire să „aducă la un numitor comun” aceste pensii și pe cele deschise în regimul noii legi. Întrucât în cazul pensiilor deschise sub regimul Legii nr. 19/2000, în mod firesc, stagiul complet de cotizare era cel prevăzută de legea în vigoare la data deschiderii acestora, potrivit principiului *tempus regit actum*, la fel de logică și firească a fost și interpretarea instanței supreme potrivit căreia la recalcularea pensiilor deschise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 să se țină seama de principiul *tempus regit actum*. În schimb, recalcularea vizată de Legea nr. 192/2015 are o finalitate diferită, legiuitorul urmărind doar să ofere pensionarilor care au lucrat în alte condiții de muncă decât cele normale o compensare pentru desfășurarea activității în asemenea condiții, prin creșterea punctajului mediu anual. Ca atare, cele două situații nu sunt comparabile, iar legiuitorul nu este ținut să ofere soluții similare în reglementarea acestora.

61. În continuare, Curtea reține că prin deciziile nr. 17 din 14 ianuarie 2021 și nr. 42 din 19 ianuarie 2021 s-a mai pronunțat cu privire la criticile formulate din perspectiva art. 16 alin. (1) din Constituție. Astfel, Curtea a reținut că Legea nr. 192/2015 se aplică în mod nediferențiat tuturor pensionarilor sistemului public de pensii ale căror drepturi de pensie au fost stabilite potrivit legislației anterioare datei de 1 ianuarie 2011, care au desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în grupa I și/sau grupa a II-a de muncă potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, respectiv activități în locuri de muncă încadrate în condiții deosebite și/sau condiții speciale, potrivit legii. Această lege acordă beneficiul creșterii punctajului anual celor cărora anterior, în intervalul 3 noiembrie 2008—31 decembrie 2015, le fusese refuzat de către legiuitor din cauza faptului că pensiile lor valorificau un stagiul complet de cotizare cu durată redusă. Art. 169¹ nu realizează nicio diferențiere în interiorul acestei categorii de pensionari, astfel încât, aplicând principiul *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, urmează ca el să fie aplicat în mod nediferențiat tuturor acestor pensionari. În urma aplicării art. 169¹ din Legea nr. 263/2010, toți pensionarii care anterior nu au beneficiat de creșterea punctajului anual vor putea beneficia de aceasta. În plus, pensiile tuturor acestora se vor recalcula în aceleași condiții, respectiv prin luarea în considerare a aceluiași stagiul complet de cotizare, prevăzută de Legea nr. 263/2010. Prin urmare, contrar susținerii autorilor excepției, prevederile criticate nu doar că nu tratează în mod diferențiat două categorii distincte de pensionari, dar nici măcar nu instituie două (sub)categorii distincte de pensionari în interiorul categoriei pensionarilor. Prevederile art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 nu înlătură de la recalcularea pensiilor pe niciunul dintre pensionarii care, din cauza faptului că li s-a valorificat la calcularea pensiilor un stagiul complet de cotizare cu durată redusă, nu au beneficiat, în intervalul 3 noiembrie 2008—31 decembrie 2015, de creșterea punctajelor anuale.

62. Curtea a reținut că luarea în considerare la recalcularea pensiilor potrivit art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 a stagiului

complet de cotizare indicat de legea în vigoare la data realizării acesteia, respectiv Legea nr. 263/2010, și nu a celui indicat de legea în vigoare la data la care s-a deschis dreptul la pensiile astfel recalculat se realizează în condițiile stabilite de art. 169¹ alin. (4) din Legea nr. 263/2010, potrivit căruia „*În situația în care, în urma aplicării prevederilor alin. (1)–(3), rezultă un punctaj mediu anual mai mic, se menține punctajul mediu anual și cuantumul aferent aflat în plată sau convenit la data recalculării*”. Cu alte cuvinte, în situația în care cuantumul pensiei recalculat este mai mic, se păstrează cuantumul pensiei aflate în plată, legiuitorul aplicând principiul *tempus regit actum*.

63. În plus, a statuat Curtea, recalcularea la care se face referire în art. 134 alin. (3) din Normele de aplicare a Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 28 martie 2011, este fundamental diferită de cea prevăzută de art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 și art. 134 alin. (8) din normele sus-menționate. Astfel, situația vizată de art. 134 alin. (3) din normele de aplicare, în care, ulterior deschiderii dreptului la pensie, pensionarul dorește valorificarea unor elemente care, deși existau la momentul deschiderii acestuia, nu au fost totuși valorificate, este diferită de situația vizată de art. 134 alin. (8) din normele de aplicare, în care pensionarul nu dorește valorificarea unor venituri, elemente etc. care existau la momentul pensionării, ci valorificarea unor creșteri de punctaj acordate de către legiuitor ulterior pensionării. Este, prin urmare, firesc ca în prima situație recalcularea să se realizeze ținându-se seama de stagiul complet de cotizare prevăzut de legea în vigoare la data pensionării, iar în a doua situație recalcularea să țină seama de stagiul complet de cotizare prevăzut de lege la data la care se realizează această recalculare.

64. Mai departe, Curtea a observat că autorii apreciază că dispozițiile criticate discriminează între persoane care, în mod obiectiv, fac parte din aceeași categorie, în funcție de criteriul datei ieșirii la pensie. Astfel, categoria înăuntrul căreia se apreciază că se realizează discriminarea este formată din persoane care au lucrat în condiții speciale de muncă, în sensul că sunt discriminați cei pensionați înainte de 1 ianuarie 2011, data intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010, față de cei pensionați sau care, după caz, se vor pensiona după această dată. În sfârșit, tratamentul discriminatoriu ar consta în faptul că cei pensionați anterior datei de 1 ianuarie 2011 vor beneficia doar de mărirea de punctaj anual, fără a putea beneficia la recalculare și de o durată redusă a stagiului complet de cotizare, în vreme ce persoanele pensionate după 1 ianuarie 2011 vor avea dreptul să valorifice ambele beneficii.

65. Cu referire la această critică, Curtea a reținut că art. 100 lit. b) din Legea nr. 263/2010 nu prevede, așa cum susțin autorii excepției, cumularea celor două beneficii, ci acordarea doar a creșterii punctajului anual. În aceste condiții, la data pensionării acestei categorii de persoane se va ține seama de stagiul complet de cotizare prevăzut de dreptul comun, în prezent Legea nr. 263/2010, fără durată redusă, și nu de legi/norme cu caracter special, care prevăd un stagiul complet de cotizare cu o durată redusă. Prin urmare, persoanele care au lucrat în condiții speciale sunt tratate în mod identic, indiferent de data ieșirii la pensie, anterior sau ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 263/2010, astfel încât Curtea a respins, ca neîntemeiată, și această critică de neconstituționalitate.

66. Curtea a mai reținut că autorii excepției consideră că nu este acceptabil, în cazul persoanelor care, pentru aceeași durată

de timp, au lucrat în aceleași condiții, un tratament diferențiat, respectiv durată diferită a stagiilor complete de cotizare, pentru simplul motiv că la data pensionării lor legea în vigoare prevedea durate ale stagiului complet de cotizare diferite.

67. Cu referire la această critică, Curtea a statuat că, potrivit jurisprudenței sale, exprimată, de exemplu, în Decizia nr. 717 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 15 ianuarie 2021, paragraful 18, sau Decizia nr. 810 din 5 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172 din 2 martie 2020, paragraful 50, principiul conform căruia pensiile se calculează potrivit normelor juridice în vigoare la data deschiderii lor (*tempus regit actum*), chiar și în situația în care titularii acestora, în fapt, se află în situații asemănătoare sau chiar identice, respectiv au desfășurat activități în aceleași condiții și pentru aceeași durată, nu trebuie înțeles în sensul că neagă caracterul obiectiv al acestei împrejurări, ci în sensul că natura dreptului la pensie garantat de art. 47 alin. (2) din Constituție impune o marjă de apreciere semnificativă a statului în configurarea acestuia. Astfel, deschiderea dreptului la pensie este guvernată de principiul *tempus regit actum*, neputându-se considera că reglementările anterioare acestui moment, referitoare la condițiile acordării dreptului la pensie, generează o așteptare legitimă. Astfel, până la momentul pensionării, se pot succeda mai multe reglementări, care stabilesc condiții de pensionare diferite, relevantă fiind însă doar cea aplicabilă la momentul acordării acestui drept.

68. În ceea ce privește critica întemeiată pe o presupusă încălcare a art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea a reținut că autorii semnaleză faptul că prevederile criticate nu țin seama de stagiul complet de cotizare cu durată redusă, respectiv 20 de ani, avut în vedere la stabilirea/recalcularea pensiilor vizate de art. 169¹ din Legea nr. 263/2010. Or, în mod evident, art. 21 alin. (3) din Constituție nu are legătură cu aceste susțineri. Astfel, autorii sugerează că este inechitabil să nu se țină seama la recalcularea pensiilor de stagiul complet de cotizare luat în considerare la calcularea lor, deci critică o presupusă inechitate ce ar caracteriza o normă juridică substanțială. Dar prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție se referă în mod expres la procesul judiciar, impunând exigența ca acesta să se desfășoare în mod echitabil.

69. Cu referire la invocarea art. 21 alin. (1) din Constituție, autorii susțin, în mod neîntemeiat, că neclaritatea prevederilor criticate face imposibilă exercitarea efectivă a accesului liber la justiție. Or, a statuat Curtea, autorii prezentei excepții sunt și inițiatorii litigiilor în care au ridicat excepția, ceea ce demonstrează că nu au fost împiedicați să se adreseze justiției pentru apărarea dreptului lor, respectiv a dreptului prevăzut de art. 169¹ din Legea nr. 263/2010.

70. Critica formulată prin raportare la art. 41 alin. (2) din Constituție este neîntemeiată, întrucât prevederile criticate nu înlătură din legislație regimul juridic prin care s-a urmărit să se țină seama de circumstanțele desfășurării activității în alte condiții de muncă decât cele normale. Astfel, în cazul în care, ulterior recalculării, cuantumul pensiei este mai mare, pensionarii care au lucrat în alte condiții de muncă decât cele normale valorifică beneficiul creșterii punctajului anual, acordat de către legiuitor tocmai în considerarea acestei condiții obiective. În mod similar, în situația în care recalcularea nu conduce la un cuantumul mai ridicat al pensiilor, pensionarii care au lucrat în alte condiții de muncă decât cele normale vor continua să valorifice beneficiul stagiului complet de cotizare cu durată redusă de care s-a ținut seama la deschiderea dreptului la pensie. Or, evident, temeiul în baza căruia legiuitorul a

prevăzut stagii complete de cotizare cu durată redusă l-a reprezentat și îl reprezintă tot împrejurarea obiectivă care îi diferențiază, pe de o parte, pe cei care au lucrat și lucrează în alte condiții de muncă decât cele normale de cei care, pe de altă parte, au lucrat și lucrează în condiții normale. Prin urmare, indiferent de efectul pe care îl va avea asupra cuantumului pensiei lor recalcularea prevăzută de Legea nr. 192/2015, legiuitorul ține mai departe seama de împrejurarea obiectivă care distinge pensionarii care au lucrat în alte condiții de muncă decât cele normale de ceilalți pensionari.

71. Critica raportată la art. 44 alin. (1), alin. (2) teza întâi, alin. (3) și (8) din Constituție, potrivit jurisprudenței anterioare a Curții, este neîntemeiată, ținând seama de faptul că, potrivit art. 169¹ alin. (4) din Legea nr. 263/2010, „*În situația în care, în urma aplicării prevederilor alin. (1)—(3), rezultă un punctaj mediu anual mai mic, se menține punctajul mediu anual și cuantumul aferent aflat în plată sau convenit la data recalculării*”. Ca atare, ca urmare a recalculării pensiei, pensionarii vor avea o pensie mai mare (datorită efectului superior al majorării punctajelor anuale față de beneficiul stagiului de cotizare redus) sau o pensie egală în cuantum cu cea de dinaintea recalculării (în cazul în care majorarea punctajelor anuale la recalculare nu este mai avantajoasă decât efectul reducerii stagiului complet de cotizare de la calcularea pensiei inițiale), nicidecum o pensie într-un cuantum inferior celui stabilit la momentul recalculării. Prin urmare, Curtea constată că nici dreptul de proprietate privată garantat de art. 44 din Constituție nu este încălcat în prezenta cauză.

72. Curtea a stabilit că și critica raportată la art. 47 alin. (2) din Constituție este neîntemeiată, având în vedere că situația analizată de Curte în Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, invocată de către autorii excepției, este diferită de cea în care se află aceștia. Astfel, prin decizia menționată, Curtea a constatat neconstituționalitatea măsurii legislative de reducere a cuantumului pensiei aflate în plată, în vreme ce, în prezenta cauză, dispozițiile criticate dau expresie unor măsuri favorabile pensionarilor ca urmare a recalculării, în cel mai dezavantajos caz pentru aceștia pensia rămânând la același nivel.

73. În ceea ce privește critica formulată prin raportare la art. 53 alin. (2) din Constituție, Curtea a observat că dispozițiile criticate nu operează o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la pensie al autorilor excepției de neconstituționalitate, astfel încât pretinsa încălcare a prevederilor constituționale amintite, neavând incidență în cauză, nu va fi analizată.

74. Cu privire la critica raportată la art. 108 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că verificarea eventualității ca o hotărâre a Guvernului să modifice legea în executarea căreia a fost emisă depășește competențele Curții Constituționale.

75. Curtea a mai statuat că nu se încalcă art. 129 și art. 148 alin. (2) din Constituție, având în vedere că aceste dispoziții nu au incidență în soluționarea prezentei cauze.

76. În examinarea criticii de neconstituționalitate a art. 169² din Legea nr. 263/2010, Curtea a reținut că aceasta se referă, în esență, la două aspecte: un prim aspect vizează pretinsa lipsă de claritate, întrucât se instituie o reglementare paralelă cu cea a art. 169¹ din același act normativ, în timp ce al doilea aspect vizează o omisiune legislativă, întrucât din conținutul dispozițiilor de lege criticate nu reiese dacă art. 169² din Legea nr. 263/2010 este aplicabil și persoanelor cărora nu li s-au recalculat pensiile în temeiul art. 169¹ din același act normativ.

77. Cu privire la primul aspect de neconstituționalitate, Curtea a reținut că, potrivit art. 169² alin. (3) și (4) din Legea nr. 263/2010,

recalcularea pensiei în temeiul acestui articol de lege s-a efectuat, din oficiu, în termen de 12 luni, calculat de la data de 1 octombrie 2018. Procesul de recalculare a pensiilor, potrivit art. 169² din Legea nr. 263/2010, este, prin urmare, distinct și ulterior celui prevăzut de art. 169¹ din aceeași lege, care s-a aplicat începând cu data de 1 ianuarie 2016. Prin urmare, este lipsită de susținere critica potrivit căreia dispozițiile art. 169² din Legea nr. 263/2010 ar constitui un paralelism legislativ.

78. Mai mult, Curtea a statuat că cele două texte de lege la care fac referire autorii excepției au reglementări cu un conținut diferit. Astfel, așa cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, paragrafele 71—77, dispozițiile art. 169² din Legea nr. 263/2010 implică o schimbare a concepției legislative în raport cu dispozițiile art. 169¹ din aceeași lege, în sensul acordării, începând cu data de 1 octombrie 2018, atât a beneficiului majorării de punctaj, cât și a beneficiului folosirii, la recalcularea pensiei, a unui stagiului de cotizare redus, reglementat de acte normative cu caracter special. Or, așa cum s-a reținut și anterior, dispozițiile art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 au prevăzut doar creșterea punctajelor anuale, fără să fie luate în calcul la stabilirea pensiei stagiile de cotizare prevăzute de legile speciale în vigoare la data pensionării, ci stagiul complet de cotizare prevăzut de Legea nr. 263/2010.

79. Examinând criticile referitoare la pretinsa omisiune legislativă, Curtea a observat că recalcularea pensiei în temeiul art. 169¹ din Legea nr. 263/2010 a reprezentat o procedură aplicabilă, din oficiu, tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, astfel cum precizează în mod expres art. 134 alin. (14) din Normele de aplicare a prevederilor Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 257/2011. Justificarea faptului că art. 169² din Legea nr. 263/2010 nu se referă la ipoteza în care recalcularea pensiilor în temeiul art. 169¹ din aceeași lege nu a avut loc se găsește în aceea că la data de 1 octombrie 2018 când, potrivit art. 169² alin. (3) din Legea nr. 263/2010, procesul de recalculare prevăzut de art. 169² trebuia să demareze, procesul obligatoriu de recalculare a pensiilor în temeiul art. 169¹ se putea considera finalizat. Împrejurarea că, din motive obiective, casele de pensii nu și-au îndeplinit în unele cazuri obligația de a recalcula pensiile în termenele prevăzute de lege, potrivit art. 169¹ din Legea nr. 263/2010, nu poate fi interpretată ca reprezentând un impediment în aplicarea ulterioară a dispozițiilor art. 169² din aceeași lege, de vreme ce procesul de recalculare este obligatoriu, iar nerealizarea sa nu poate fi imputată titularilor dreptului la pensie. Acest aspect de fapt nu este de natură să conducă la neconstituționalitatea art. 169² alin. (1) din Legea nr. 263/2010, care se aplică tuturor persoanelor ale căror pensii trebuiau să fie recalculare, în mod obligatoriu, potrivit art. 169¹ din aceeași lege.

80. Cu referire la excepția de neconstituționalitate a art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curtea a reținut că analiza Înaltei Curți de Casație și Justiție poartă exclusiv asupra problemei punctuale indicate de judecătorul cauzei, care, anticipând dificultatea chestiunii și riscul ca aceasta să genereze interpretări diferite în momentul în care diverse instanțe ar ajunge să examineze respectiva chestiune de drept, solicită instanței supreme să statueze într-o manieră care să clarifice și să fixeze o optică unitară, generalizată la nivelul tuturor instanțelor din țară. Funcția preventivă și unificatoare a acestei proceduri este benefică actului de justiție, asigurând realizarea premiselor pentru întrunirea caracteristicilor unui proces echitabil, ca exigență a statului de drept izvorâtă din prevederile

art. 21 din Legea fundamentală, dar și din cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Aceasta, deoarece se evită interpretările diferite pe care diverse instanțe le-ar putea da aceleiași problematici, iar părțile din proces beneficiază de certitudinea previzibilității dispozițiilor legale aplicabile situației de fapt conflictuale în care se află. Totodată, prin această procedură se asigură și respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii și a autorităților publice, procesele urmând să fie soluționate în baza unor prevederi legale interpretate unitar, astfel încât persoanele implicate în litigii aflate pe rolul unor instanțe diferite vor beneficia de un tratament juridic egal. De asemenea, Curtea a mai statuat că soluția pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție se impune cu forță obligatorie tuturor judecătorilor, însă acest lucru nu aduce atingere independenței acestora, întrucât, în cadrul proceselor pe care le soluționează, judecătorul își menține prerogativa decizională neștirbită, în sensul că va aprecia întregul ansamblu probatoriu în mod obiectiv, în absența oricăror influențe exterioare care să îi afecteze libertatea de a ajunge la o soluție bazată exclusiv pe propria argumentare rațională. Interpretarea obligatorie dată de instanța supremă se integrează în esența textului de lege interpretat, explicând înțelesul acestuia, clarificând modul său de aplicare și evidențiind semnificația corectă a conținutului său normativ, fără să impună însă judecătorilor care urmează să îl aplice soluții prestabilite pentru situații date, ci permițând coroborarea acestuia, în cadrul procesului de interpretare și aplicare a legii la speță, cu toate celelalte elemente de fapt și de drept pe care judecătorul își va fonda raționamentul care va conduce la soluționarea litigiului.

81. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție privind principiul legalității, cu motivarea că nu sunt definite *chestiunile de drept* la care face referire textul de lege criticat, astfel încât instanțele judecătorești pot adresa

82. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gavril Briscan, Ionel Manolescu, Ilie Pobirci, Ștefan Lajtar, Radu Ciora, Dumitru Turcu, Ioan Riti, Mircea Lazea, Ștefan Stoica, Nicolae Mircea Oprea, Ioan Sachelaru, Gheorghe Cheche, Toader Moldovan, Costel Padurariu, Ion Tiberiu Vorak, Ștefania Costici și Traian Alexandru Filip în dosarele nr. 3.546/97/2018, nr. 3.406/97/2018, nr. 3.401/97/2018, nr. 1.945/97/2018, nr. 1.247/97/2018, nr. 2.639/97/2018, nr. 2.939/97/2018, nr. 2.943/97/2018, nr. 391/97/2018, nr. 711/97/2018, nr. 276/97/2018, nr. 392/97/2018, nr. 723/97/2018, nr. 1.138/97/2018, nr. 188/97/2018, nr. 1.658/97/2018 și nr. 2.582/97/2018 ale Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă, precum și de Gheorghe Potcovel și de Doina Hrimiuc, Andreea Alina Hrimiuc și Nicolae Bogdan Hrimiuc în dosarele nr. 3.576/97/2018 și nr. 1.948/97/2018 ale Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă și constată că sintagma „*stagiile complete de cotizare prevăzute de lege, corespunzătoare fiecărei situații*” din cuprinsul art. 169¹ alin. (3) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în interpretarea dată acesteia prin Decizia nr. 69 din 15 octombrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prevederile art. 169² din Legea nr. 263/2010, precum și prevederile art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția I civilă și Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 iunie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

**pentru modificarea anexei nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 434/2021
privind aprobarea Planului de măsuri pentru organizarea spitalelor și a unităților de dializă
în contextul pandemiei de COVID-19 și a listei spitalelor și unităților de dializă care asigură
asistența medicală pentru pacienți, cazuri confirmate și suspecte de COVID-19,
conform clasificării spitalelor în 3 niveluri de competență**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății cu nr. CAZ 2.617 din 25.10.2021,

având în vedere:

— prevederile art. 10 și 15 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare;

— prevederile art. 16 alin. (1) lit. a) și b) și ale art. 25 alin. (2) teza I din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății, interimar, emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 434/2021 privind aprobarea Planului de măsuri pentru organizarea spitalelor și a unităților de dializă în contextul pandemiei de COVID-19 și a listei spitalelor și unităților de dializă care asigură asistența medicală pentru pacienți, cazuri confirmate și suspecte de COVID-19, conform clasificării spitalelor în 3 niveluri de competență, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 26 martie 2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La litera B — Listă spitale și unități de dializă, poziția 11 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„11.	BZ	SPITALUL JUDEȚEAN DE URGENȚĂ BUZĂU	I	Spitalul Municipal Râmnicu Sărat	Spitalul Județean de Urgență Buzău		Centrul de dializă Diaverum Buzău — tură suplimentară
	BZ	SPITALUL MUNICIPAL RÂMNICU SĂRAT	III				
	BZ	SPITALUL ORĂȘENESC NEHOIU	III	Spitalul Municipal Râmnicu Sărat	Spitalul Județean de Urgență Buzău — cazuri grave și critice"		
	BZ	SPITALUL DE BOLI CRONICE SMEENI	III				

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății, interimar,
Vass Levente,
secretar de stat

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DEPARTAMENTUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

ORDIN

privind instituirea carantinei zonale pentru comuna Brănișca, cu satul aparținător Brănișca, județul Hunedoara

Luând în considerare situația epidemiologică de la nivelul comunei Brănișca, cu satul aparținător Brănișca, județul Hunedoara, generată de virusul SARS-CoV-2, având ca rezultat o incidență a cazurilor de îmbolnăvire cu SARS-CoV-2 de 70,97 cazuri la 1.000 de locuitori, riscul epidemiologic fiind de o gravitate maximă, în circumstanțe de nerespectare a măsurilor legale în vigoare,

ținând cont de Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Hunedoara nr. 157 din 25.10.2021 emisă pe baza Analizei de risc a Direcției de Sănătate Publică Hunedoara nr. 13.932 din 25.10.2021 și a Avizului Institutului Național de Sănătate Publică/Centrului Național de Supraveghere și Control al Bolilor Transmisibile nr. 19.388 din 25.10.2021,

în temeiul prevederilor art. 3 lit. b), art. 6 lit. b), art. 7 alin. (5) și ale art. 12 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 alin. (3) lit. a)—d) și f) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, ale art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.090/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 10 octombrie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările ulterioare, și ale art. 3 alin. (4) din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2, cu modificările și completările ulterioare,

șeful Departamentului pentru Situații de Urgență emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se instituie măsura de carantină zonală, începând cu data de 26.10.2021, ora 8,00, pentru o perioadă de 14 zile, pentru comuna Brănișca, cu satul aparținător Brănișca, județul Hunedoara.

(2) Perimetrul vizat de măsura prevăzută la alin. (1), denumit în continuare *zonă carantinată*, este delimitat de limita administrativă a unității administrativ-teritoriale cuprinse între următoarele coordonate geografice:

- 45°55'23.4"N, 22°46'04.1"E;
- 45°55'22.5"N, 22°46'39.4"E;
- 45°54'49.8"N, 22°46'51.6"E;
- 45°54'45.4"N, 22°46'59.8"E;
- 45°54'54.5"N, 22°46'11.6"E;
- 45°55'20.0"N, 22°45'58.5"E.

Art. 2. — (1) Este strict interzisă intrarea/ieșirea în/din zona carantinată prin alte zone și căi de acces decât cele deschise circulației publice de pe drumurile naționale, județene, comunale și forestiere/agricole.

(2) Controlul măsurilor privind limitarea deplasării persoanelor în/din zona carantinată și asigurarea ordinii publice se vor realiza de către Inspectoratul de Poliție Județean Hunedoara și Inspectoratul de Jandarmi Județean Hunedoara.

Art. 3. — Se instituie următoarele măsuri obligatorii în zona carantinată:

1. identificarea tuturor persoanelor cu domiciliul, reședința ori adresa declarată în zona menționată la art. 1;

2. limitarea la maximum a deplasării persoanelor și monitorizarea permanentă a respectării acestei măsuri. Ieșirea persoanelor din locuință este permisă doar pe bază de declarație pe propria răspundere, legitimație de serviciu sau adeverință eliberată de angajator, după caz;

3. pentru intervalul orar 5,00—20,00, în interiorul zonei carantinate se interzice circulația tuturor persoanelor în afara locuinței/gospodăriei, cu următoarele excepții:

a) deplasarea persoanelor vaccinate împotriva virusului SARS-CoV-2 și pentru care au trecut cel puțin 10 zile de la finalizarea schemei complete de vaccinare, care fac dovada

îndeplinirii acestei condiții prin intermediul certificatului de vaccinare sau certificatului digital al Uniunii Europene privind COVID-19, sau a persoanelor care se află în perioada cuprinsă între a 15-a zi și a 180-a zi ulterioară confirmării infectării cu SARS-CoV-2 prin prezentarea documentului care atestă trecerea prin boală;

b) deplasarea în interes profesional, inclusiv între locuință/gospodărie și locul/locurile de desfășurare a activității profesionale și înapoi;

c) deplasarea pentru asigurarea de bunuri care acoperă necesitățile de bază ale persoanelor, precum și de bunuri necesare desfășurării activității profesionale;

d) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță, precum și pentru achiziționarea de medicamente;

e) deplasările scurte, în apropierea locuinței/gospodăriei, legate de activitatea fizică individuală a persoanelor (cu excluderea oricăror activități sportive de echipă), precum și pentru nevoile animalelor de companie/domestice;

f) deplasarea în scopul donării de sânge/plasmă la centrele de transfuzie sangvină;

g) deplasarea în scop umanitar sau de voluntariat;

h) deplasarea pentru realizarea de activități agricole;

i) deplasarea producătorilor agricoli pentru comercializarea de produse agroalimentare;

j) îngrijirea sau administrarea unei proprietăți din altă localitate;

k) participarea la programe sau proceduri în centrele de tratament;

l) pentru achiziția, service-ul, efectuarea ITP sau alte operațiuni de întreținere a vehiculelor, activități care nu pot fi efectuate în localitatea de domiciliu;

m) eliberarea de documente necesare pentru obținerea unor drepturi prevăzute de lege;

n) alte motive justificate, precum: îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau a unei persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor

vârșnice, bolnave sau cu dizabilități ori decesul unui membru de familie;

o) participarea la activități religioase;

p) deplasări ale persoanelor care efectuează călătorii al căror interval se suprapune cu perioada interdicției, cum ar fi cele efectuate cu trenul, avionul, autocare sau alte mijloace de transport de persoane, și care poate fi dovedit prin bilet sau oricare altă modalitate de achitare a călătoriei;

q) deplasări ale persoanelor pentru administrare de vaccin împotriva SARS-CoV-2;

4. pentru intervalul orar 20,00—5,00, circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei este permisă numai pentru motivele prevăzute la pct. 3 lit. a), b), d), n), p) și q);

5. în/din zona prevăzută la art. 1 este permisă intrarea/ieșirea pentru:

a) transportul de marfă, indiferent de natura acestuia, al materiilor prime și al resurselor necesare desfășurării activităților economice în localitatea carantinată, precum și aprovizionarea populației;

b) persoanele care nu locuiesc în zona prevăzută la art. 1, dar care desfășoară activități economice sau lucrative în zona carantinată (în domeniile: economic, apărare și ordine publică, securitate națională, sanitar, sanitar-veterinar, situații de urgență, administrație publică locală, asistență și protecție socială, juridic și judiciar, servicii de utilitate publică, agricultură, alimentație publică, comunicații și transporturi);

c) persoanele care locuiesc în zona carantinată sau în afara zonei carantinate și desfășoară activitatea profesională în afara sau în interiorul zonei carantinate;

d) persoanele care realizează activități agricole sau pentru comercializarea de produse agroalimentare;

e) deplasarea din alte motive justificate, precum îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau a unei persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități, decesul unui membru de familie;

f) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță (urgențe medicale);

g) deplasarea în vederea obținerii de acte oficiale (acte de stare civilă, certificate de înmatriculare, permise, pașapoarte etc.);

h) deplasarea copiilor/elevilor/studentilor la cursuri în afara zonei carantinate.

Art. 4. — (1) Circulația și staționarea în spații publice a persoanelor în interes personal sau profesional sunt interzise, cu excepția motivelor bine justificate.

(2) Pentru verificarea motivului deplasării în interes personal sau profesional, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, declarația pe propria răspundere (se poate redacta și de mână) completată în prealabil sau, după caz, legitimația de serviciu sau adeverința eliberată de angajator.

(3) Declarația pe propria răspundere trebuie să cuprindă numele și prenumele, data nașterii, adresa locuinței/gospodăriei/locului activității profesionale, motivul deplasării, data completării și semnătura, precum și intervalul orar necesar desfășurării activității.

Art. 5. — În zona prevăzută la art. 1 se instituie următoarele măsuri obligatorii pentru persoanele care se află în tranzit:

1. se permite tranzitarea zonei carantinate de către persoanele care nu au domiciliul pe raza acesteia, fiind interzisă oprirea în localitate;

2. prin grija administrației publice locale și a Inspectoratului de Poliție Județean Hunedoara, se vor stabili căile de circulație care tranzitează zona respectivă și aducerea la cunoștința populației prin mass-media a acestei măsuri.

Art. 6. — În zona prevăzută la art. 1 se instituie următoarele măsuri suplimentare:

1. se instituie obligativitatea purtării măștii de protecție în toate spațiile publice deschise;

2. slujbele religioase se desfășoară cu participarea credincioșilor doar în exteriorul clădirilor, cu excepția celor la care participă doar personalul bisericesc. Pentru evenimentele organizate în exterior se va respecta norma de 4 mp/persoană, cu respectarea regulilor de protecție sanitară stabilite prin ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne;

3. slujbele religioase cu caracter privat în lăcașurile de cult (botezuri, cununii, înmormântări) se desfășoară cu asigurarea unei suprafețe de minimum 4 mp pentru fiecare participant și cu respectarea regulilor de protecție sanitară;

4. accesul credincioșilor în lăcașurile de cult pentru rugăciuni cu caracter individual se poate face astfel încât să fie asigurată o suprafață de minimum 4 mp pentru fiecare persoană și o distanță de minimum 2 m între persoane;

5. se oficiază evenimentele de stare civilă cu prezența a maximum 8 persoane în interiorul clădirii, iar în exterior cu participarea a maximum 20 de persoane, cu respectarea regulilor de protecție sanitară, stabilite prin ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne;

6. se interzic circulația persoanelor în grupuri mai mari de 6 persoane care nu aparțin aceleiași familii și formarea unor asemenea grupuri;

7. se suspendă activitatea operatorilor economici desfășurată în spații închise în domeniul sălilor de sport și/sau fitness;

8. activitățile de pregătire fizică a sportivilor profesioniști legitimați și/sau de performanță în spații deschise și/sau închise se realizează cu respectarea regulilor de protecție sanitară și distanțare între participanți.

Art. 7. — În zona prevăzută la art. 1 se interzic următoarele activități:

1. organizarea și desfășurarea de mitinguri, demonstrații, procesiuni, concerte sau alte tipuri de întruniri în spații deschise;

2. organizarea de evenimente și/sau activități private pentru copii în spații închise, cum ar fi locuri de joacă, spații de tip after-school etc.;

3. activitatea cu publicul a structurilor de primire turistice, cu excepția cazării persoanelor care efectuează deplasări în interes profesional;

4. organizarea de evenimente private (nunți, botezuri, mese festive etc.) în spații închise și/sau deschise;

5. organizarea și desfășurarea de activități de tipul spectacolelor și/sau concertelor;

6. organizarea și desfășurarea activităților culturale, științifice, artistice sau de divertisment în spații închise sau deschise;

7. activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/sau băuturilor alcoolice și nonalcoolice, de tipul restaurantelor și cafenelelor, inclusiv al teraselor, în interiorul și/sau exteriorul clădirilor. Se permite comercializarea produselor doar în sistem „take-away” (la pachet) și/sau catering;

8. activitatea cu publicul a operatorilor economici licențiați în domeniul jocurilor de noroc, excepție făcând agențiile cu sistem loto (bilete jucate în sistem automatizat), care comercializează bilete de tip LOTO, pariuri și lozuri;

9. toate activitățile și competițiile sportive, individuale sau colective, care se desfășoară în spații închise sau deschise, cu excepția celor profesionale organizate de federațiile de profil;

10. activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de administrare a piscinelor interioare;

11. organizarea piețelor pentru produse nealimentare, a târgurilor, oboarelor și piețelor de vechituri în spații închise;

12. desfășurarea de reuniuni cu prilejul unor sărbători, aniversări, petreceri în spații închise și/sau deschise.

Art. 8. — (1) Se limitează programul de lucru cu publicul al operatorilor economici din domeniul comercializării de bunuri alimentare și nealimentare până la ora 18,00, cu excepția farmaciilor și a stațiilor de distribuție carburant, care pot avea program non-stop.

(2) Se limitează numărul de persoane în incinta magazinelor la maximum 30% din capacitate, cu respectarea normelor de sănătate publică și distanțare fizică.

Art. 9. — Cursurile unităților de învățământ se vor desfășura în zona carantinată, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului educației și al ministrului sănătății, interimar, nr. 5.338/2.015/2021 pentru aprobarea măsurilor de organizare a activității în cadrul unităților/instituțiilor de învățământ în condiții de siguranță epidemiologică pentru prevenirea îmbolnăvirilor cu virusul SARS-CoV-2, cu modificările ulterioare.

Art. 10. — Operatorii economici publici și privați care desfășoară activități de transport de persoane și care tranzitează zona carantinată vor putea efectua opriri în stațiile proprii pentru urcarea sau coborârea călătorilor. Activitatea acestora se va desfășura prin ocuparea a 50% din locurile existente pe scaun în fiecare vehicul și cu respectarea normelor de protecție sanitară stabilite în perioada stării de alertă pentru prevenirea răspândirii SARS-CoV-2, în următoarele condiții:

a) administratorii vor dezinfecta mijloacele de transport după fiecare cursă efectuată;

b) pasagerii vor purta masca de protecție pe tot parcursul călătoriei;

c) numărul de pasageri permis în fiecare mijloc de transport va fi egal cu jumătate din numărul locurilor de pe scaun existente în fiecare mijloc de transport;

d) se va respecta circuitul de urcare/coborâre în/din mijlocul de transport. Accesul pasagerilor se va realiza pe ușa din față, iar coborârea pe ușa din spate.

Art. 11. — Comandantul intervenției se numește inspectorul-șef al Inspectoratului de Jandarmi Județean Hunedoara. În exercitarea atribuțiilor de serviciu se vor pune în aplicare măsurile stabilite prin Planul-cadru integrat de acțiune al Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 12. — Direcția de Sănătate Publică Hunedoara va întreprinde următoarele:

1. analizarea oportunităților și prioritizarea testării persoanelor, transmiterea solicitărilor de sprijin cu materiale sanitare și personal de specialitate către Institutul Național de Sănătate Publică/Ministerul Sănătății;

2. stabilirea unui calendar periodic pentru dezinfectarea spațiilor publice la un interval de 48 de ore și urmărirea îndeplinirii acestuia de către unitatea administrativ-teritorială în cauză;

3. îndrumarea și implicarea medicilor de familie de pe raza localităților în monitorizarea din punct de vedere medical a persoanelor izolate/carantinate la domiciliu și acordarea asistenței medicale populației din zona respectivă (femei gravide, persoane în program de hemodializă, pacienți oncologici etc.);

4. supravegherea colectării deșeurilor medicale în cadrul contractual cu cabinetele medicilor de familie și asigurarea respectării normelor specifice acestei activități.

Art. 13. — (1) Nerespectarea măsurilor prevăzute de prezentul ordin atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală, în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Sunt abilitate să verifice respectarea măsurilor de mai sus categoriile de personal prevăzute de art. 67 din Legea nr. 55/2020, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 14. — Alte acțiuni operative pentru punerea în aplicare a măsurilor de prevenire și combatere a răspândirii SARS-CoV-2, precum și pentru soluționarea unor probleme deosebite pe perioada carantinei vor fi stabilite prin Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Hunedoara.

Art. 15. — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Iancu de Hunedoara” al Județului Hunedoara va asigura transmiterea mesajelor de avertizare prin sistemul RO-ALERT către populația din zona carantinată, cu măsurile ce trebuie respectate pe timpul instituirii carantinei.

Art. 16. — Inspectoratul de Jandarmi Județean Hunedoara coordonează operațional, prin Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Hunedoara, măsurile de ordine publică, adoptând/adaptând măsurile din competență pentru implementarea deciziei de instituire a carantinei în zona prevăzută la art. 1.

Art. 17. — Inspectoratul de Poliție Județean Hunedoara instituie filtre rutiere pe toate căile de comunicație, la intrarea/ieșirea în/din zona prevăzută la art. 1, în vederea limitării tranzitării zonei, și menține ordinea publică în aceasta. Serviciul Teritorial al Poliției de Frontieră Mehedinți asigură respectarea regimului juridic al frontierei de stat în zonele prevăzute la

Art. 18. — Prezentul ordin se va transmite spre aplicare la Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Hunedoara, care va informa președintele Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Hunedoara, Direcția de Sănătate Publică Hunedoara și autoritatea publică locală competentă, și spre informare la Institutul Național de Sănătate Publică, Ministerul Sănătății — Direcția generală asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Jandarmeriei Române.

Art. 19. — Prevederile prezentului ordin au aplicabilitate din data de 26.10.2021, ora 8,00, pentru o perioadă de 14 zile, până la data de 9.11.2021, ora 8,00, măsurile stabilite în aplicarea acestui ordin urmând a fi raportate până în data de 27.10.2021, ora 8,00, la Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției.

Art. 20. — Prezentul ordin se transmite pentru publicare pe site-urile oficiale ale Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru Situații de Urgență și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Art. 21. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență,

Raed Arafat,
secretar de stat

București, 25 octombrie 2021.

Nr. 7.929.

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

RAPORT

privind verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale ale Partidului Neamul Românesc cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 27 iunie 2021

— extras —

În conformitate cu prevederile art. 42 alin. (1) și ale art. 44 alin. (1), (4) și (6) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 16.07.2021—12.08.2021 a fost întocmit raportul de control centralizator pentru verificarea legalității veniturilor și cheltuielilor electorale înregistrate de Partidul Neamul Românesc cu ocazia alegerilor locale parțiale din data de 27 iunie 2021, prin centralizarea informațiilor din rapoartele de control întocmite la nivelul fiecărei circumscripții electorale în care Partidul Neamul Românesc a avut candidați.

Constatări:

Ca urmare a verificărilor efectuate asupra documentelor puse la dispoziția echipelor de control s-a constatat că pentru campania electorală aferentă alegerilor locale parțiale din data de 27 iunie 2021:

— contribuțiile electorale au fost în cuantum de 390,00 lei și au provenit din contribuții ale candidaților provenite din venituri proprii;

— cheltuielile electorale au fost în cuantum de 426,27 lei.

Nu a fost solicitată rambursarea cheltuielilor electorale.

S-a constatat faptul că au fost încălcate prevederile art. 38 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

București, 8 septembrie 2021.

Nr. 17.254.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.

Tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72,

e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

